

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5341
Den 2. april 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 686 (MOF alm. del) stillet 5. marts 2020 efter ønske fra Zenia Stampe (RV).

Spørgsmål nr. 686

"Vil ministeren redegøre for forskellen i niveauet af beskyttelse af naboer til henholdsvis svineindustri og øvrig industri, herunder f.eks. forskel i tilladte grænseværdier for lugt, og vil ministeren tilkendegive sin holdning til forskelsbehandlingen og i den sammenhæng overveje at styrke kommuner og omkringboende borgeres rettigheder over for svineindustrien?"

Svar

Lugtreguleringen for industri og husdyrproduktion er grundlæggende ens i opbygningen, og den er baseret på samme spredningsmodel (OML). Det er dog ikke muligt direkte at sammenligne grænseværdier (lugtgrænser/geneniveauer) på de to områder, da både enhederne (hhv. LE og OU_E) og midlingstiden (hhv. minutmiddel og timemiddel) er forskellige. Lugtvejledningen for industrivirksomheder er pt. under revision. Med den kommende ændring udlignes forskellene mellem enheder og midlingstider på de to områder. Der er imidlertid stadig væsentlige forskelle primært vedrørende kildetyperne. På industrivirksomheder er der typisk høje skorstene med betydelige variationer i lugtpåvirkningerne hos naboer inden for en time, mens der er lavere variationer i lugtpåvirkningerne i nærheden af stalde.

Grænseværdierne er forskellige og tager herved højde for disse forhold. De forskelle der er i lugtreguleringen, skyldes således ikke, at der er en bedre beskyttelse af naboer til industrivirksomheder frem for naboer til husdyrproduktion. De skyldes alene de forskellige modeller, der er anvendt på forskellige tidspunkter og de særlige forhold, der gør sig gældende for hhv. industri og husdyrproduktion.

Jeg har forelagt spørgsmålet vedr. lugtreguleringen af industrien for Miljøstyrelsen, som bl.a. oplyser, at de vejledende lugtgrænser for industrien er 5-10 LE/m^3 i boligområder, hvilket fremgår af Miljøstyrelsens vejledning nr. 4 1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder, der anvendes ved regulering af lugt fra virksomheders punktkilder, dvs. skorstene og afkast. I industriområder og i det åbne land kan lugtgrænsen i visse tilfælde lempes med en faktor 2-3.

Videre oplyser Miljøstyrelsen, at det forventes, at revisionen af lugtvejledningen bl.a. vil indebære, at lugtgrænser fremover bliver timemiddelværdier i enheden OU_E/m^3 , hvor de i dag er minutmiddelværdier i enheden LE/m^3 . De vejledende lugtgrænser i udkast til revideret lugtvejledning, der har været i offentlig høring, er 1,0-1,9 OU_E/m^3 for boligområder, hvilket er ækvivalent med 5-10 LE/m^3 , mens de er 1,9 OU_E/m^3 for industriområder og boliger i det åbne land, hvilket er ækvivalent med 10 LE/m^3 . For godkendelsespligtige virksomheder stilles vilkår om lugtgrænseværdier i virksomhedens miljøgodkendelse, mens ikke-godkendelsespligtige virksomheder kan få meddelt

påbud efter § 42 i miljøbeskyttelsesloven om at overholde lugtgrænser. Lugtgener fra diffuse kilder, fx åbne porte, spildevandbassiner, oplag, kompostmiler mv., reguleres ikke af lugtgrænser, men af krav til indretning og drift.

Hvad angår spørgsmålet om lugt fra husdyrproduktion har Erhvervsreguleringsenheden i Miljø- og Fødevareministeriet oplyst, at dette reguleres efter reglerne i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen (BEK nr. 1261 af 29/11/2019). Her beregnes lugtspredningen fra husdyrbrug og overholdelse af de tilhørende geneniveauer hos naboer af historiske årsager efter to forskellige modeller: Dels efter den såkaldte FMK-model og dels Miljøstyrelsens lugtmodel. Førstnævnte er en simpel model, mens Miljøstyrelsens model, der blev indført med husdyrloven i 2007, er baseret på OML-modellen fra Aarhus Universitet, DCE. Det blev ved indførslen af Miljøstyrelsens lugtmodel fastsat, at den af de to modeller, der sætter de skrappeste krav i de enkelte tilfælde, skal anvendes. I praksis betyder det, at det ved større svineproduktioner er kravene i Miljøstyrelsens lugtmodel, der skal følges.

Derudover er der på husdyrbrug, ligesom på industrivirksomheder, en række diffuse kilder, der kan bidrage til lugtgener, fx åbne porte, ensilageanlæg og gødningsopbevaring. Disse reguleres ikke af lugtgrænser men af krav til indretning, drift og minimumsafstande til naboer.

Grænseværdierne (eller geneniveauerne) efter Miljøstyrelsens lugtmodel er i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen fastsat til 5 OU_E/m^3 i byzone mv., 7 OU_E/m^3 ved samlet bebyggelse og 15 OU_E/m^3 i forhold til enkeltliggende beboelse i landzone. Grænserne er sat som timemiddel med en 99 pct. fraktil på månedsbasis, dvs. at de kan overskrides 1 % af tiden hver måned svarende til 7-8 timer pr. måned. Tilsvarende regler er gældende for industrien. Typisk er det om sommeren, at lugtgenekriterierne fra husdyrbrug vil kunne overskrides, da der er betydelig årstidsvariation i lugtemissionen fra husdyrbrug.

Ved udarbejdelse af Miljøstyrelsens lugtmodel op til 2007 blev der i vid udstrækning skelet til Miljøstyrelsens Lugtvejledning for industrien, hvilket fremgår af faglig rapport vedrørende en ny lugtvejledning for husdyrbrug.¹

Lea Wermelin

/

Peter Hallenberg

¹ Skov- og Naturstyrelsen 2006. Faglig rapport vedrørende en ny lugtvejledning for husdyrbrug.
https://husdyrvejledning.mst.dk/media/187235/lugtrapport_2006.pdf